

ប៉ានីម — លេខមួយ

ជំពូកទីដប់មួយ

Jeff Pippenger

2025-02-25

មួយរយៈពេលមកហើយ

យើងបានផ្តល់ការយកចិត្តទុកដាក់របស់យើងលើប្រវត្តិសាស្ត្រលាក់កំហាំងនៃ
ដានីយ៍លើ 11:40 ហើយក្នុងប៉ុន្មានសប្តាហ៍ថ្មីៗនេះ

ព្រះអម្ចាស់បាននាំឱ្យយើងពិចារណាខ 27៖

ហើយចិត្តរបស់ស្តេចទាំងពីរនេះ នឹងមានបំណងប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់

ហើយពួកគេនឹងនិយាយកុហកនូវតុល្យភាព

ប៉ុន្តែការនោះនឹងមិនបានជោគជ័យឡើយ ដុបិតចុងបញ្ចប់នៃមិនទាន់មកដល់
លុះត្រាតែដល់ពេលកំណត់។ ដានីយ៍លើ 11:27។

នៅដំបូង ខ្ញុំមិនប្រាកដអំពីសេចក្តីលម្អិតទេ—ថា នៅពេលណា នៅទីណា

ហើយអ្នកណាខ្លះបានអង្គុយនៅក្នុងនោះ

ដោយនិយាយកុហកគ្នាទៅវិញទៅមក—ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ

សំណួរទាំងនេះកំពុងត្រូវបានពិនិត្យឡើងវិញ។ ក្នុងរយៈពេលសប្តាហ៍ពីរបីកន្លងមកនេះ

ខ្ញុំបានជួបនឹងកំហុសខ្លះៗ ខណៈដែលខ្ញុំកំពុងសិក្សាខ្ពស់បន្តទាក់ទងនេះ។

ទោះជាយ៉ាងណា តាមរយៈអ្វីដែលខ្ញុំជឿថាជាការដឹកនាំដោយព្រះហឫទ័យដ៏អធិបតេយ្យ

សម្បើមនៃធាតុដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងខទី 13–15 ដែលត្រូវបាននិមិត្តរូបដោយ

Caesarea Philippi បានចាប់ផ្តើមលេចចេញមក។

ទោះបីជាគាត់ខ្លះៗនៅតែត្រូវការការកលែមអក្ខរ៍ ខ្ញុំជឿថា

ព្រះអម្ចាស់បានដកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ចេញពីខាងនេះ ដើម្បីបើកសម្តែងនូវសេចក្តីរស់ឡើងវិញ។

ការយល់ដឹងនេះបានក្លាយជាច្បាប់សាសនាមួយៗ បន្ទាប់ពីកិច្ចប្រជុំ Zoom

នៃថ្ងៃដែលបុរសមុនៗ មួយសប្តាហ៍មុននោះ ខ្ញុំត្រូវបានប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំងដោយការប្រទាន

កំរងដ៏ស្មុគស្មាញនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនានានៅក្នុងខ ១០–១៥។ ខ្ញុំបានសរសេរ

និងផ្សព្វផ្សាយជាអត្ថបទមួយទៅកាន់មនុស្សមួយចំនួន ដោយរៀបរាប់គំនិតរបស់ខ្ញុំ

ហើយបានសុំចែករំលែកវានៅលើបណ្តាញស្នេហា។

ខ្ញុំកំពុងព្យាយាមរៀបចំបញ្ហានានាដែលស្ថិតនៅក្នុងខាងនេះ ដោយជឿជាក់ថា

មានអ្វីមួយដែលមានសារៈសំខាន់យ៉ាងដ្បងល្អ។ ពិតជាមានមន្ត

ប៉ុន្តែមិនមែនជាអ្វីដែលខ្ញុំបានសួរនិយាយដំបូងឡើយ។

ទោះបីជាក្នុងរយៈពេលមួយសប្តាហ៍កន្លះកន្លងមកនេះ ខ្ញុំបានជំពប់ជាច្រើន

ខណៈដែលខ្ញុំតស៊ូយល់អំពីអត្ថបទនេះក៏ដោយ ខ្ញុំទទួលបានសុភាពងាយស្រួលក្នុងការចាត់ចែងដោយព្រះដ៏

សុភាពងាយស្រួលមួយដែលខ្ញុំផ្តល់សុភាពងាយស្រួលមកហើយ។

ព្រះអម្ចាស់កំពុងបើកគ្រាន់សេចក្តីពិតពីសេចក្តីដ៏សំខាន់បំផុត។

នៅពេលជាតុល្យភាពស្មុគស្មាញនៃបង្ហាញឱ្យយើងឃើញទាំងស្រុង ហើយត្រូវបានដាក់មួយឡើង

សេចក្តីពិតនោះ—ដែលត្រូវបានបើកដោយសិល្បៈនៃក្បួនសម្តែង—បង្ហាញថា

មានផ្សេងទៀតជាងអ្វីដែលខ្ញុំបានយល់ចាប់ពីដំបូងទៅទៀត។

ខ៥ ដល់ខ៨

ពូទីន ក្នុងនាមជាសុតចេខាងត្បូង ឆ្លុះបញ្ចាំងពីពុទ្ធលមេ
ដលើនឹងទទួលជ័យជម្នះក្នុងសង្គ្រាមអ៊ុយក្រែន ដោយបំពេញខ្លួន ១១
តាមបុរេភូតិសាស្ត្រ ជ័យជម្នះរបស់ពុទ្ធលមេទី ៤ ភីឡាហ្វីរ នៅសម័យភូមិភាគ
ឋានបំពេញខ្លួន ដោយជានិមិត្តរូបជាមុននៃភាពជោគជ័យជិតមកដល់របស់ពូទីន។ ខ្លួន
៥-៩ រៀបរាប់បុរេភូតិសាស្ត្រមួយ ដល់ជាសម័យលេខបង្ហាញជាមុនអំពីការគ្រប់គ្រងរយៈពេល
1,260 ឆ្នាំ (538-1798) របស់សម្តេចហ្វាប ដោយលម្អិតយ៉ាងម៉ត់ចត់។
សេចក្តីលម្អិតទាំងនេះត្រូវបានពិនិត្យឡើងវិញជាញឹកញាប់កាលពីអតីតកាលរួចមកហើយ
ដូច្នេះ នៅទីនេះ ខ្ញុំនឹងលើកបង្ហាញសញ្ញាសម្គាល់ព្យាករណ៍មួយ
ដែលបានបំពេញនៅក្នុងខ្លួន ៥-៩
ហើយត្រូវបានបន្តលើសទ្ធាឡើងវិញក្នុងអំឡុងពេលពីឆ្នាំ 538 ដល់ 1798។

អំឡុងពេលនេះបានចាប់ផ្តើមដោយសន្តិសញ្ញារវាងរាជាណាចក្រពុទ្ធស្រីមេនៅភាគខាង
ត្បូង និងរាជាណាចក្រស្រីមេនៅភាគខាងជើង ដល់ត្រូវបានបញ្ចប់ដោយការដលើ
សុតចេខាងត្បូងបានប្រទានព្រះរាជក្រមរបស់ខ្លួនឲ្យរៀបអភិសេកជាមួយសុតចេខាងជើង
។ សហភាពនេះបានផ្តួចផ្តើមរយៈពេលបុរាណវិទ្យាមួយ
ដែលបានបញ្ចប់នៅពេលសុតចេខាងត្បូងបានលុកលុយភាគខាងជើង
ចាប់សុតចេខាងជើងទៅជាឈ្មួញនៃអរហេសីប
ហើយសុតចេខាងត្បូងបានប្រកាសជាឈ្មួញនៃក្រុមហ៊ុនមកហានសោយទីវង្គត
បន្ទាប់ពីបានផ្តាច់ពីលើសេះ។

កិច្ចព្រមព្រៀងដល់ត្រូវបានបំបែក

ការឈ្លានពាននេះមានបុរេភូតិសាស្ត្រសន្តិសញ្ញាដែលត្រូវបានបំពាន។
បន្ទាប់ពីរយៈពេលបុរាណវិទ្យាបានចាប់ផ្តើម
សុតចេខាងជើងបានលះបង់មហាសេដ្ឋកិច្ចរបស់ខ្លួន
ដើម្បីអភិសេកជាមួយព្រះនាងខាងត្បូង និងជានាសន្តិសញ្ញានេះ។ ក្រោយមក
ព្រះអង្គបានបោះបង់មហាសេដ្ឋកិច្ចខាងត្បូង ហើយសុដ្ឋានមហាសេដ្ឋកិច្ចរបស់ខ្លួនឡើងវិញ។
ការនេះបានជំរុញឲ្យមហាសេដ្ឋកិច្ចបុរាណវិទ្យាមហាសេដ្ឋកិច្ចខាងត្បូង
និងអ្នកអមដំណើររបស់នាង
ដែលផ្តើមឲ្យគ្នារបស់មហាសេដ្ឋកិច្ចខាងត្បូងនៅអរហេសីបខឹងសម្បោរយ៉ាងខ្លាំង។

ដោយការយល់ដឹងខាងព្យាករណ៍
រយៈពេលបុរាណវិទ្យាបានមើលឃើញថាជារយៈពេលនៃប្តឹងឆ្នាំកន្លះ
ដូចដែលបានបង្ហាញដោយប្តឹងឆ្នាំកន្លះមុន និងប្តឹងឆ្នាំកន្លះបន្ទាប់ពីឈ្មួញកាង
ដល់រួមគ្នាគំរាមឲ្យមួយសប្តាហ៍ដល់ព្រះគ្រីស្ទបានបញ្ចប់សេចក្តីសញ្ញា។
ប្តឹងឆ្នាំកន្លះនេះក៏ត្រូវបានទទួលស្គាល់ផងដែរ
ក្នុងបណ្តាសាបុរាណវិទ្យាដល់ត្រូវបានអនុវត្តលើគ្រាខាងជើងនៃអ៊ីស្រាអែល ចាប់ពីឆ្នាំ
723 BC រហូតដល់ 1798។
បុរាណវិទ្យាដល់ត្រូវបានបង្កើតជាពីររយៈពេលនៃមួយពាន់ពីររយហុកសិប ដោយមាន 538
ជាចំណុចកណ្តាល។
ឧទាហរណ៍ទាំងនេះអំពីបុរាណវិទ្យាដល់ត្រូវបានបង្កើតជាពីររយៈពេលនៃប្តឹងឆ្នាំកន្លះ
មិនមែនជារឿងចង្អុលទេ ប៉ុន្តែជារឿងដែលមានគោលបំណង។

បុរេភូតិសាស្ត្រនៃ ៥-៩ សរុបគុណនឹងបុរេភូតិសាស្ត្រនៃ ៣១-៣៩
ដោយផ្តល់សាក្សីពីរនៃក្នុង ដានីយ៍លើ ១១។
ខុសទាំងពីរនេះមានសញ្ញាសម្គាល់ទំនាយដូចគ្នាទាំងស្រុង
ដោយបង្ហាញអំពីចលនាអនុគមន៍រវាងសត្វចេនាងត្បូង និងសត្វចេនាងជើង។
រយៈពេលនីមួយៗត្រូវបានគំរោងដោយបីឆ្នាំកន្លះ៖

ហើយបញ្ចប់ដោយសុតចេខាងត្បូងឈ្មោះ មានអំណាចចាប់សុតចេខាងជើង
ហើយនាំគាត់ទៅកាន់ដីនៃដីខាងត្បូង ជាកន្លងដៃដៃសុតចេខាងជើងទាំងពីរសុលាប់។
ក្នុងករណីទាំងពីរ ដូចដៃអត្ថបទមានបញ្ជាក់
សុតចេខាងត្បូងត្រូវប្រមូលជាមួយនឹងរបស់របរដែលមានល្អិតយកមក៖

ហើយគាត់ក៏នឹងនាំពួកពុទ្ធរបស់ពួកគេ ព្រមទាំងពួកមនុស្សរបស់ពួកគេ
និងគ្រឿងប្រដាប់ដ៏មានតម្លៃរបស់ពួកគេ ដែលផ្ទុកពីប្រាក់ និងមាស
ទៅជាឈ្មួញស៊ីកចូលទៅក្នុងស្រុកអហេស៊ីបផងដែរ;
ហើយគាត់នឹងនាំបន្ទុកអស់រយៈពេលច្រើនឆ្នាំជាងសុតចេខាងជើង។ ដានីយ៍លេ
11:8។

សម្រាប់ Ptolemy

នេះគឺជាទ្វារពុយសមុបតុតិដដែលត្រូវបានសុតចេខាតខាងជើងល្អិតបុលន់យកកាលពីមុន;
សម្រាប់ Napoleon វាគឺជាទ្វារពុយសមុបតុតិរបស់ Vatican ដដែលត្រូវបានបុលន់យក
ហើយនាំទៅប្រទេសហាវ៉ៃ។ បន្ទាប់ពីសក្តិភាពទាំងពីរនេះបង្ហាញថា
សេចក្តីសុលាប់របស់សុតចេខាតខាងជើង
ត្រូវបាននិមិត្តសញ្ញាដោយការផ្តាច់ចុះពីលើសេះ។ ក្នុងវិវរណៈ 17
សត្វដែលជិះលើសត្វសាហាវ តំណាងឲ្យព្រះវិហារកាតូលិក៖

ដូចនេះ ទ្វារមាននាំខ្សែទៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ ឆ្លុះរះទៅកាន់ទីរហោសុថាន
ហើយខ្សែមានយើងស្តីពីមុនាក់អង្គុយនៃលើសត្វសាហាវពណ៌ក្រហមឆ្លុះរះ
ដល់ពេញទៅដោយឈ្មោះនៃការប្រមាថព្រះ មានកុហលបុរាណ និងសុនដៃដង។ វិវរណៈ
17:3

សត្វសាហាវដែលនាងជិះ គឺអង្គុយសហប្រជាជាតិ។ វិវរណៈ ១៧
ពិពណ៌នាអំពីការស្រាវជ្រាវវិញនៃអំណាចរបស់នាង បន្ទាប់ពីប្លង់សុលាប់នៃឆ្នាំ 1798។
ក្នុងនាមជានគរទីប្រាំបី នាងបន្តការគ្រប់គ្រងរបស់នាងឡើងវិញ
ដល់ត្រូវបានតំណាងដោយការជិះលើសត្វសាហាវ៖

ហើយសត្វដែលអុនកមានយើងនោះ គឺជាក្នុងជំនោះឯង
ដល់សោយរាជ្យលើសុតចេខាងឡាយនៃនៃដី។ វិវរណៈ 17:18

ប្លង់សុលាប់ក្នុងឆ្នាំ 1798 ត្រូវបានបង្ហាញជាមុននៅក្នុងខ 5-9
នៅពេលសុតចេខាងជើងផ្តាច់ពីលើសេះ ហើយសុលាប់។ បន្ទាប់ពីទាំងពីរនេះក្នុង
ដានីយ៍លេ 11 ដំណើរទៅស្របគ្នានឹងខ 41-45។ ច្បាប់ចុងអែទីក្លយនៃសហរដ្ឋអាមេរិក
ដល់ត្រូវបានសម្គាល់នៅក្នុងខ 41 ចាប់ផ្តើមការជិះចុងក្រោយរបស់សុតចេខាងជើង
សត្វនោះ—រយៈពេលមួយដល់ត្រូវបានឆ្លុះបញ្ចាំងនៅក្នុងបន្ទាត់ទាំងពីរនេះ។
នៅពេល Ellen White កត់សម្គាល់ថា «បុរសតុតិសាស្ត្រជាច្រើន»
ដល់មានសម្រេចនៅក្នុង ដានីយ៍លេ 11 «នឹងត្រូវបានផ្ទុកដោយទៀត» ខ 5-9 និង 31-39
ស្របតាមខ 41-45។

មានតម្លៃសិបប៉ុណ្ណោះ៖

ចាប់ពីខទី ៣១ ដល់ខទី ៤៤ មានតម្លៃខទី ៤០

ប៉ុណ្ណោះដល់សុចិត្តនៅក្នុងរយៈពេលទំនាយបីចុងកែនុល៖

វាតំណាងឲ្យបុរសតុតិសាស្ត្រពិសេសមួយនៅក្នុងភាគទីបីចុងក្រោយនៃទាំង ៤៥

របស់ដានីយ៉ែល។ នៅខទី ១៦

បុរេគតិសាស្ត្រនិយមអធិរាជបូជានិយមគួរឱ្យមានបង្ហាញតាមរយៈអ្នកគ្រប់គ្រងបួនរូប គឺ Pompey, Julius Caesar, Augustus Caesar, និង Tiberius Caesar។ ជ័យជម្នះរបស់ Augustus ក្នុងសមរភូមិ Actium នៅឆ្នាំ 31 BC បានចាប់ផ្តើមការគ្រប់គ្រងរយៈពេល ៣៦០ ឆ្នាំរបស់រ៉ូមអធិរាជ ដោយបំពេញនូវ «គុណ» នៅក្នុងខទី ២៤៖

ទ្រង់នឹងចូលមកដោយសុខសាន្ត
សូមបិតក្មេងទីកន្លងដៃសម្បូរបែបបំផុតនៃគេតនោះផង;
ហើយទ្រង់នឹងផ្ទេរអំណាចលើបុព្វបុរសរបស់ទ្រង់មិនមានផ្ទៃ
ហើយក៏បុព្វបុរសនៃបុព្វបុរសរបស់ទ្រង់មិនមានផ្ទៃដែរ;
ទ្រង់នឹងចែកចាយក្នុងចំណោមពួកគេនូវជ័យលាភី និងរបស់រឹបអូស
និងទ្រព្យសម្បត្តិទាំងឡាយ៖ ម៉ែនហើយ
ទ្រង់នឹងគូររោងឧបាយរបស់ទ្រង់ទាស់នឹងបន្ទុកទាំងឡាយ សម្រាប់មួយរយៈ
ដានីយ៉ែល 11:24។

បន្ទាប់ពីសង្គ្រាមអាកទីយ៉ូម រ៉ូមមានផ្ទៃដីធ្លីបំផុតក្នុងរយៈពេលជាងគេមួយនៅឆ្នាំ 30 មុន គ.ស. បើយកសិបឆ្នាំក្រោយមក គឺនៅឆ្នាំ 330 ក្នុងសតវត្សទី១ មានប្រជាជនច្រើនជាងគេនៅក្នុងសតវត្សទី១ ប្រហែល «ពលរដ្ឋ» នេះ សរុបគ្រប់គ្នាមានចំនួនជាមួយនឹង 1,260 ឆ្នាំនៃការគ្រប់គ្រងរបស់សម្តេចហ្វាប និង 7 ឆ្នាំនៃក្រុងខ 5-9។

ចាប់ពីខ ១៦ កទ្រៅរ៉ូមអធិរាជបានគ្រប់គ្រងរហូតដល់ខ ៣០ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងសម្ព័ន្ធរបស់ម៉ាកាប៊ីជាមួយរ៉ូម និងរដ្ឋសត្រូវរបស់ពួកគេ។ ទោះយ៉ាងណា ខ ១៦-៣០ សរុបគ្រប់គ្នាជាមួយខ ៣១-៣៩ និង ៤១-៤៥។ ដូច្នេះ នៅក្នុង ៣០ ខែក្រោយនៃដានីយ៉ែល ១១ បន្ទាត់ទំនាយដល់សរុបសម្ព័ន្ធមួយបានលេចចេញមក លើកលែងតែខ ៤០ ដល់ក្នុងនោះ «ពលរដ្ឋចុងបញ្ចប់» គួរឱ្យមានសម្គាល់នៅឆ្នាំ ១៧៩៨ និង ១៩៨៩។

ដោយមានករណីលើកលែងតិចតួចនៅក្នុងខទី ២ និងខទី ៣—ដល់នូវទីនោះ បុរាណាធិបតីចុងក្រោយក្នុងចំណោមបុរាណាធិបតីទាំងប្រាំបី ផ្តល់បុគ្គលទៅកាន់ការគ្រប់គ្រងស្ថិតនៅទាំងដប់នៃអង្គការសហប្រជាជាតិ—ខពីរដំបូងសរុបគ្រប់គ្រងខទី ៤០ ដោយគំណាងឱ្យច្បាស់ថា ផែនការ និងការផ្តល់បុគ្គលពីនគរទីប្រាំមួយ ទៅកាន់នគរទីប្រាំពីរ និងទីប្រាំបី។ ខទី ៣ និងខទី ៤ សរុបគ្រប់គ្រងខទី ៤៥ និង ដានីយ៉ែល 12:1 ដោយពិពណ៌នាអំពីការកើតឡើង និងការដួលរលំនៃគរក្រិក ដល់សរុបតាមការបង្កកើតឡើង និងការបញ្ចប់របស់អំណាចសម្តេចហ្វាប នៅក្នុងខទី ៤១ រហូតដល់ ដានីយ៉ែល 12:1។ ទាំងស្រុង និងសត្រូវដល់នាងជិះ សុទ្ធតែបញ្ចប់ដោយគ្មានអ្នកជួយ ដោយកំណត់ស៊ីមង្វើម និងចុងបញ្ចប់នៃ ដានីយ៉ែល 11 នៅខាងក្រៅបុរេគតិសាស្ត្រនៃខទី ៤០។ អាឡិចសាន់ដ័រ មហាក្សត្រ គំណាងឱ្យអង្គការសហប្រជាជាតិ ដោយបុរេវិវត្តកម្មអំពីសហយស្សន៍ជាមួយនឹងស៊ីរីស្តេយាន់ទ័រ (ស្ថិតនៅភាគខាងជើង ចាប់ពីខទី ៤១ កទ្រៅ) ដល់ទាំងពីរនោះគឺជាទាំងសត្រូវ និងនាគ។

ខទីប្រាំបួន និងទីដប់

ខណ្ឌ ៥-៩ បញ្ចូលនូវព័ត៌មានលម្អិតបញ្ចូលក្នុងឆ្នាំ ១៧៩៨ ខណៈដែលខណ្ឌ ១០ សម្រាប់ឆ្នាំ ១៩៨៩។ ដូច្នេះ ចំនួននេះរវាងខណ្ឌ ៩ និង ១០—ចាប់ពីឆ្នាំ ១៧៩៨ ដល់ ១៩៨៩—កំណត់ឱ្យបានជាក់លាក់នូវលទ្ធផលនៃការប្រតិបត្តិការស្រាវជ្រាវខណ្ឌ ៤០ ដោយចាប់ផ្តើមបុរេវត្ថុសាស្ត្ររាល់កំហែងរបស់វា។ ដើម្បីបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់៖ សុទ្ធតែគ្រប់ខណ្ឌទាំងអស់ក្នុង ដានីយ៉ែល ១១ ឆ្លុះបញ្ចាំងពីការគ្រប់គ្រងរបស់សម្តេចហ្វាប ចាប់ពីឆ្នាំ ៥៣៨ ដល់ ១៧៩៨។ ខណ្ឌ ៤០ គ្របដណ្តប់ពីឆ្នាំ ១៧៩៨ រហូតដល់ចុងបំផុតនៃអាទិត្យនៃសហរដ្ឋអាមេរិក។ ខណ្ឌ ៦-៩ ជានិមិត្តរូបនៃម៉ាយហ្វាប ខណៈដែលខណ្ឌ ១០ ជាការព្យាករណ៍ជាមុនអំពីការដួលរលំរបស់សហភាពស្បៀងក្នុងឆ្នាំ ១៩៨៩។ ហេតុដូច្នេះ ខណ្ឌ ១១-១៥ មានវិសាលភាពចាប់ពីឆ្នាំ ១៩៨៩ រហូតដល់ចុងបំផុតនៃអាទិត្យ ដូចដែលគួរមានកំណត់ក្នុងខណ្ឌ ១៦, ៣១ និង ៤១។

ខទី ៤០ គួរមានបង្អែកជាពីរផ្នែក ផ្នែកទីមួយ ចាប់ពីឆ្នាំ 1798 ដល់ 1989 ចាប់ផ្តើម និងបញ្ចប់ដោយ «ពេលវេលានៃបញ្ចប់» មួយ។ ពាក់កណ្តាលទីពីរ ចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1989 ជាទីដែលពាក់កណ្តាលទីមួយបានបញ្ចប់។ ខទី ១ និង ២ កំណត់អត្តសញ្ញាណដាច់ខាតនៃបុរេវត្ថុសាស្ត្រ ដែលចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1989 សរុបតាមផ្នែកទីពីរនៃខទី ៤០។ ខទី ១១ សម្រាប់ការចាប់ផ្តើមនៃសង្គ្រាមអ៊ុយក្រែននៅឆ្នាំ 2014 ខណៈដែលខទី ១២ លើកបង្ហាញពីផលវិបាកនៃសត្វចង្វាក់ក្នុងដង្ហែទទួលជ័យជម្នះ នាំមកលើឧល្លសឯង។ ខទី ១៣ ជិតដល់ការបំពេញសម្រេចហើយ ប៉ុន្តែនៅទីនេះ យើងកត់សម្គាល់ថា ខទី ១១ ស្ថិតនៅក្នុងផ្នែកទីពីរនៃខទី ៤០—បន្ទាប់ពីឆ្នាំ 1989 ប៉ុន្តែមិនចាប់ផ្តើមអាទិត្យ (ខទី ៤១)។

ខទី ១៣-១៥ បង្ហាញនូវកាន់សង្គ្រាមនៅឯកសារ ក្នុងឆ្នាំ ២០០ មុន គ.ស. ដែលជាឆ្នាំ ដំបូងបំផុតនៃវិស័យមានចាប់ផ្តើមអនុវត្តតាមទិសដៅនៃការប្រតិបត្តិការស្រាវជ្រាវ ភូមិសាស្ត្រ និងសង្គ្រាមនោះ។ ដោយកំណត់ឱ្យបានច្បាស់នូវការចូលរួមយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ Pompey នៅក្នុងខទី ១៦ យ៉ាងច្បាស់ វាផ្តល់ភស្តុតាងបុរេវត្ថុសាស្ត្រ សម្រាប់ថា ខទី ៤១ គឺជាចុងបំផុតនៃអាទិត្យនៃសហរដ្ឋអាមេរិក។

គ្រប់បន្ទាត់ព្យាករណ៍ និងការបំពេញតាមបុរេវត្ថុសាស្ត្ររបស់វានៅក្នុង ដានីយ៉ែល ១១ ស្ថិតនៅទាំងអស់ មិនក្នុងបុរេវត្ថុសាស្ត្រនៃខទី ៤០ (ចាប់ពីឆ្នាំ ១៧៩៨ ដល់ចុងបំផុតនៃអាទិត្យ) ក៏ចាប់ពីខទី ៤១ ដល់ ដានីយ៉ែល ១២:១។ ក្នុងចំណោម ៤៥ ខ មានខទី ១, ២, ៧-១៥ និង ៤០ សរុបជាដប់ពីរ ខ ដែលអនុវត្តចំពោះខុសពីពេលវេលារបស់ខទី ៤០ នៅពេលដាក់សរុប បន្ទាត់លើបន្ទាត់។ ខទី ៤០ គួរមានបង្អែកជាពីរផ្នែកនៅត្រឹមឆ្នាំ ១៩៨៩។ ខទី ១, ២ និង ១០-១៥ សរុបគ្នានឹងពាក់កណ្តាលទីពីររបស់វា។ ខទី ១ និង ២ តាមដានឧស្ម័នប្រឆាំងនឹងបុរេវត្ថុសាស្ត្រទាំងឡាយក្នុងបុរេវត្ថុសាស្ត្ររបស់សហរដ្ឋអាមេរិកនៃខណៈដែលខទី ១០-១៥ បង្ហាញអំពីសង្គ្រាមកំណត់បី ដែលគួរមានរៀបចំដោយសត្វចង្វាក់ (អំណាចសម្តេចហ្វាប) ចាប់ពីឆ្នាំ ១៩៨៩ រហូតដល់ចុងបំផុតនៃអាទិត្យ។ សង្គ្រាមកំណត់ទាំងបីចាប់ផ្តើមជាមួយសហរដ្ឋអាមេរិក ដែលគួរមានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងខទី ៤០ ថាជា «ទេវៈ នាវា និងទ្រព្យសេ»។

យើងនឹងបន្តនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។